

TRIANGEL

with beauty,

OKTOBER 2021



speed with grace

NUMMER 126

TRIANGEL IS EEN PERIODIEKE UITGAVE VAN DE ALVIS OWNER CLUB NEDERLAND





**Triangel is een uitgave van de
Alvis Owner Club Nederland**
www.alvisocn.com

Voorzitter: A.C. Brouwers
Oostende 28, 5702 NP Helmond
tel.: +31(0)653217608
voorzitter@alvisocn.com

Secretaris: A. Hillebrand
Brouwersgracht 33, 1015 GB Amsterdam
tel.: +31(0)206241692
secretaris@alvisocn.com

Penningmeester: Jan Maarten ten Bos
Prinses Marielaan 18, 2242 CL Wassenaar
tel.: +31(0)70-3557928
penningmeester@alvisocn.com
AOCN bankrekeningnr.:
ten name van AOCN,
Den Haag, Nederland.
IBAN: NL32ABNA0514076704
BIC: ABNANL2A

Evenementencommissaris: A.C. Brouwers
evenement@alvisocn.com

Registersecretaris: Rob Claasen
tel.: +31(0)653841320
register@alvisocn.com

Redactie: Bestuur AOCN
A.C. Brouwers
tel.: +31(0)653217608
redactie@alvisocn.com
ondersteuning Duitsland: Andreas Rosien

Vormgeving en opmaak: Paul van der Velde
paulvdvelde@artiv.nl

Aanleveren van kopij en foto's:
redactie@alvisocn.com
Tekst in Word (.doc of .docx).
Achter elkaar doortypen, geen harde returns
(geen omhalen) alleen bij nieuwe alinea.
Foto's: kleine selectie met foto-bijlschrift.
Bewaar als .jpg file, grootte 300 dpi,
(± 2600 pixels hoog of breed).
Bij veel of grote foto's:
Via www.wetransfer.com sturen naar:
redactie@alvisocn.com

**Inleveren kopij en foto's voor de
volgende Triangel no. 127
Uiterlijk 24 november 2021**

Het bestuur/de redactie houdt zich het recht voor ingezonden kopij in te korten of niet te plaatsen. Bestuur/de redactie aanvaarden geen verantwoordelijkheid voor fouten in, of ten gevolge van tekst in de Triangel en/of andere publicaties zoals het register. Ingezonden teksten worden niet gecorrigeerd en gepubliceerd zoals door schrijver aangeleverd. Deelname aan evenementen is voor eigen verantwoording. Het bestuur aanvaardt geen aansprakelijkheid voor geplaatste advertenties. Niets in deze uitgave mag worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van het bestuur, met toestemming dan met vermelding van de bron.

3 **Chairman's Column**

5 **Evenementenkalender 2021**

6 **Van de redactie**

6 **Uitnodiging High Tea 2021**

7 **Herinneringen aan
Christo van Zweeden**

8 **Een markant Alvisclublid**
door Paul van der Velde

10 **Eagle Rally 2021**
een verslag door Rob Claasen

15 **Crossing Borders 14**

21 **Restauratie Alvis TD 21 Saloon
deel 8**
door Hans van der Meijden

23 **Alvis Indian Run**
Verslag van Frederike van Tongeren

29 **Auto-ervaringen uit de
vroege kinderjaren**
door Andres Rosien

31 **Vraag en Aanbod**

Voorplaat:
**Alvis TB21 van Paul van der Velde.
Daarachter Speed 20 Saloon van André Hillebrand
met Speed 20 Tourer van Klaus Paleit**



Chairman's Column



Van een 'Teleurgestelde,' 'Gevallen' en toch 'Blij'e' voorzitter.

Beste leden van ons o zo mooie Clubje.

In juli hebben wij, het bestuur, jullie op de hoogte gebracht van ons voorgenomen aftreden en de problemen die opdoemen bij het zoeken naar nieuwe bestuursleden. Op 2 augustus hebben wij een plan gepresenteerd met daarin een schets van de toekomst van de AOCN. Op onze eerste melding is nauwelijks gereageerd, idem op het schrijven '2022 Het jaar van de waarheid, Bestuur en Toekomst.

Maar eerst een toelichting op mijn aanhef en dat zal ik doen door de zin te ontleden naar 3 woorden: **'Teleurgesteld', 'Gevallen' en 'Blij'**.

Teleurgesteld: bij een aankondiging tot aftreden van het bestuur had ik duidelijk meer respons verwacht. Dat was dus een vergissing. Dan ga je nadenken, hebben wij het als bestuur de laatste 11 jaar dan zo slecht gedaan dat de mededeling als een verademing door onze leden is ontvangen? Dat kan ik mij maar moeilijk voorstellen, er zijn legio mogelijkheden om een niet welgevallig bestuur naar huis te sturen, en daar is geen gebruik van gemaakt. Dan nog maar eens goed nadenken! Het zit heel anders in elkaar, ik denk te weten waarom er geen reactie van onze leden komt, 'men wil ons niet vervangen!' Wat dan? Is er geen behoefte meer aan een AOCN? Is men Club Moe? Geen zin meer in evenementen? Geen informatie meer nodig via onze veel geroemde 'Triangel'? Speelt Corona een rol? Is het de leeftijd? Ik weet het niet meer. Wat ik wel weet is dat wij als bestuur zullen zorgen voor een waardige afsluiting van 40 jaar Alvis Owner Club Nederland en wel met een jubileum in stijl. Omdat te kunnen realiseren zullen wij als bestuur van de AOCN tot 31 december 2022 in functie blijven.

Het volgende trefwoord in mijn openingszin: **'Gevallen'** heeft niets met mijn positie als voorzitter te maken, maar is er misschien toch nauw mee verbonden. Gelukkig kon in september de Indian Run doorgang vinden. Tijdens de Eagle Rally in juli, kwam het aanbod van Roel Bijl om de IR te organiseren, wat door mij dankbaar werd aanvaard, 2 ritten zo kort na elkaar organiseren is toch een hele belasting, ook voor het thuisfront! Nu weer terug naar de IR. Roel en Nel hebben samen met Antoine en Loes Soffers voor de organisatie van dit weekend gezorgd.

De organisatoren hadden een prima hotel in Bosschenhoofd uitgezocht. Wij waren hier eerder in mei 2010 te gast tijdens de Fire Flight. Op vrijdag 11 september verzamelden zich 14 equipes in hotel 'de Reiskoffer'. 's Avond was er een diner gepland in een restaurant

gelegen in een bos op loopafstand van het hotel (ca. 800 meter). We hebben hier op het terras geborrelt en daarna heerlijk gegeten. Ik heb tijdens een korte speech ook nog aangehaald dat op ons aftreden maar lauw is gereageerd en dat ook weinig Kopij voor de Triangel beschikbaar was.

Rond 23.00 uur werd de voettocht naar het hotel aangekondigd en tijdens de weg terug naar het hotel wordt ook mijn aankondiging **'Gevallen'** duidelijk. Gezellig keuvelend met Ulli Hackländer ben ik gestruikeld en met een behoorlijke klap in contact met 'Moeder Aarde' gekomen. Met heel veel zorgzame mensen om mij heen zoals Ellie, Ulli, en zelfs een privé orthopedisch chirurg, Wim Morrenhof (waarschijnlijk het voorrecht van een voorzitter!) ben ik terug gelopen naar het hotel waar Wim mij verder heeft onderzocht en adviseerde een foto en/of echo te laten maken. Zaterdagochtend voelde ik mij toch veel slechter dan wat ik had verwacht en besloot daarom naar huis te gaan. Jörn Hackländer heeft ons thuis gebracht en Rob en Ina zijn ons gevolgd en daarna samen met Jörn naar Drimmelen vertrokken. Een bezoek op zaterdag aan het ziekenhuis wees uit dat mijn rechter bovenarm bij de val was gebroken.

Wat heeft dit alles met ons bestuur te maken? Waarschijnlijk meer dan je denkt. Misschien is er door de harde kern tijdens de Indian Run toch van gedachten gewisseld over de bestuursperikelen, ik was niet aanwezig en kan daarom alleen maar speculeren.

En dan nu mijn **'Blijdschap'**. Op dinsdag 14 september werd ik aangenaam verrast door een telefoontje van Menno von Brucken Fock. Hij zou het bijzonder jammer vinden wanneer de AOCN zou ophouden te bestaan want hij had zojuist een mooie TC21/100 DHC gekocht. Hij wilde zich aanmelden voor de functie van secretaris maar gaf daarbij aan dat hij het echt heel erg zou betreuren als André en ondergetekende hun bestuursfunctie geheel zouden opgeven. Eerder al had Johan Hulshof de taak van penningmeester op zich genomen en Rob Claasen had ook aangeboden om een actievere rol in een ondersteunende functie op zich te nemen. En dan komt ook nog Wim Morrenhof met het aanbod tot het bestuur te willen toetreden.

Kijk, daar word ik nu blij van. Al deze toezeggingen maken het mogelijk om weer aan een toekomst voor de AOCN te denken. Er moet nog veel worden uitgewerkt en gedelegeerd, maar..... het dreigende einde van de AOCN lijkt hiermee (voorlopig) afgewend!

Graag zie ik jullie weer op 21 november tijdens de High Tea ten huize van Antoine en Loes Soffers te Hoogerheide.

Met een hele hartelijke groet van,
een **'Blij'e'** en **'Gevallen'** Voorzitter.



Chairman's Column



Von einem „Enttäuschten“, „Gestürzten“, aber „Glücklichen“ Vorsitzenden.

Liebe Mitglieder unseres auch so schönen Clubs.
Im Juli informierten wir, der Vorstand, euch, unsere Mitglieder über unseren beabsichtigten Rücktritt und die Probleme, die sich bei der Suche nach neuen Vorstandsmitgliedern ergaben. Am 2. August legten wir einen Plan vor, der die Zukunft des AOCN beschreibt.
Auf unseren ersten Bericht, und auf das Schreiben „2022 - Das Jahr der Wahrheit, Vorstand und Zukunft“, gab es kaum eine Reaktion.

Mein einleitender Satz braucht eine Erklärung, deshalb möchte Ich den Satz in 3 wichtige Wörter zerlegen: „**Enttäuscht**“, bei einer Ankündigung des Rücktritts des Vorstandes hatte ich eindeutig mehr Resonanz erwartet. Das war ein Fehler. Dann fragt man sich, ob wir als Vorstand in den letzten 11 Jahren so schlecht gearbeitet haben, dass diese Ankündigung von unseren Mitgliedern mit Erleichterung aufgenommen wurde.

Ich kann mir das nur schwer vorstellen. Es gibt genügend Möglichkeiten, einen nicht zufriedenstellenden Vorstand nach Hause zu schicken, aber die wurden nicht genutzt. Dann muss ich noch einmal nachdenken!

Die Situation ist ganz anders: Es gibt keine Reaktion von unseren Mitgliedern, um einen neuen Vorstand zu bilden, und sie wollen uns nicht ersetzen! Was dann? Kein Platz mehr für einen AOCN? Keine Lust mehr auf den Club? Keine Lust auf Veranstaltungen? Kein Bedarf mehr an Informationen über unseren viel gepriesenen „Triangel“? Spielt Corona eine Rolle? Ist es das Alter? Ich kann es nicht sagen.

Was ich jedoch weiß, ist, dass wir als Vorstand dafür sorgen werden, dass 40 Jahre Alvis Owner Club Nederland mit einem stilvollen Jubiläum einen würdigen Abschluss finden wird, und um dies zu verwirklichen, werden wir als Vorstand des AOCN bis zum 31. Dezember 2022 im Amt bleiben.

Das nächste Schlüsselwort in meinem Einleitungssatz: „**Gestürzten**“ hat nichts mit meinem Funktionieren als Vorsitzender zu tun, ist aber vielleicht eng damit verbunden. Glücklicherweise konnte der Indian Run oder im September stattfinden. Während der Eagle Rallye bot Roel Bijl an, den IR zu organisieren, was ich dankend annahm, da die Organisation von zwei Fahrten so kurz hintereinander eine ziemliche Belastung ist, auch für die Heimatfront! Also zurück zu dem IR. Roel und Nel haben sich zusammen mit Antoine und Loes Soffers um die Organisation dieses Wochenendes gekümmert.

Ein schönes Hotel in Bosschenhoofd, in dem 14 Teams am Freitag, den 11. September, übernachteten. Für den Abend war ein Abendessen in einem Restaurant geplant, das sich in einem Wald in Laufnähe des Hotels

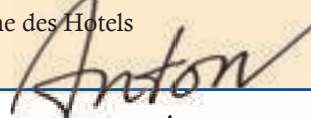
befindet (ca. 800 Meter). Wir nahmen einen Drink auf der Terrasse und aßen anschließend ein köstliches Essen. In einer kurzen Ansprache erwähnte ich auch, dass die Reaktion auf unseren bevorstehenden Rücktritt gering ausfiel und dass es auch unserem Triangel an Beiträgen unserer Mitglieder mangelt.

Gegen 23 Uhr war die Rückkehr zum Hotel angesagt und auf dem Rückweg zum Hotel wird meine Ansage „**Gestürzten**“ deutlich. Während unseres Weges zum Hotel, bei einem netten Gespräch mit Ulli Hackländer, stolperte ich und kam mit einem großen Knall mit „Mutter Erde“ in Kontakt. Mit vielen fürsorglichen Menschen um mich herum wie Ellie, Ulli und sogar einem privaten Orthopädischen Chirurgen, Wim Morrenhof (wahrscheinlich das Privileg eines Vorsitzenden!), ging ich zurück zum Hotel, wo Wim mich weiter untersucht hat und mir geraten hat, ein Foto und/oder einen Ultraschall zu machen.

Am Samstagmorgen fühlte ich mich viel schlechter als erwartet und beschloss daher, nach Hause zu fahren. Jörn Hackländer brachte uns nach Helmond und Rob und Ina folgten uns und führen später zusammen mit Jörn nach Drimmelen. Bei einem Besuch im Krankenhaus am Samstag stellte sich heraus, dass ich mir bei dem Sturz den rechten Oberarm gebrochen hatte.

Aber, was hat das alles mit unserem Vorstand zu tun? Wahrscheinlich mehr als Ihr denkt. Vielleicht hat der harte Kern unseres Clubs sich während des Indian Run über die Vorstandsangelegenheiten ausgetauscht. Ich war nicht dabei und kann daher nur spekulieren. Auf jeden Fall hat sich während meiner Abwesenheit etwas getan, denn am Dienstag, den 14. September, wurde ich durch einen Anruf von Menno von Brucken Fock angenehm überrascht und es kam Freude auf, wodurch das Wort, **‘Glück**

lichen‘ aktuell wurde. Menno würde es sehr bedauern, wenn es den AOCN nicht mehr gäbe, er habe sich gerade einen schönen TC21/100 DHC gekauft und wolle sich unter bestimmten Bedingungen um den Posten des Sekretärs bewerben. Er würde es wirklich bedauern, wenn André und der Unterzeichner ihre Führungspositionen ganz aufgeben würden. Zuvor hatte Johan Hulshof bereits die Aufgabe des Schatzmeisters übernommen, und auch Rob Claasen hatte sich bereit erklärt, eine aktivere Rolle in einer unterstützenden Funktion zu übernehmen. Und dann kam Wim Morrenhof mit dem Angebot, dem Vorstand beizutreten. Das macht mich glücklich. All diese Zusagen machen es möglich, an eine Zukunft für den AOCN zu denken. Vieles muss noch ausgearbeitet und delegiert werden, aber das drohende Ende des AOCN scheint damit (vorläufig) abgewendet zu sein!





Evenementenkalender 2021

Wat

Wanneer

Waar / Organisator(en)

AOCN evenementen:



High Tea

21 november

Antoine en Loes Soffers



Evenementenkalender 2022

Algemene Leden Vergadering

20 februari

Bestuur AOCN

Hare Drive

April

Zeeland / Peter en Irene Cappon

Fire Flight

26 - 29 mei

Stemwede - Duitsland
Jürgen en Natela Lutterbeck

Eagle Rally

22 - 24 juli

Mogelijk in combinatie met
Crossing Borders

**Jubileumweekend
40 jaar AOCN - Indian Run**

16 - 18 september

Bestuur AOCN

High Tea

27 november

Niet AOCN evenementen:



Crossing Borders 15

22 - 24 juli

Papenburg Duitsland
Manfred Fleischmann

Alles onder voorbehoud.

Wij zullen jullie via e-Mail informeren welk evenement wanneer en waar plaats zal vinden.
De situatie rond Corona is te onzeker om een definitieve Kalender samen te stellen.

<p>ALVIS</p>  <p>1935 ALVIS Silver Eagle, 16 h.p. deep-head Coupe. Finished in two-tone grey. Small mileage. Superb condition. Special bargain price .. £395 30 modern cars 1475 21922 in stock. Exchanges. Private Finance Terms. Demonstrations anywhere without obligation.</p> <p>FRANK HALLAM 18-20, BRISTOL STREET, BIRMINGHAM 5. Telephone: Midland 2416 & 7</p>	<p>ALVIS</p>  <p>1933 ALVIS Speed 28. Vanden Plas Coachbuilt Sports Saxon. Colour black with beige leather upholstery. In really outstanding condition in every respect. Demonstration run willingly given in any district. Part Exchange. £310</p> <p>CRESTA MOTOR COMPANY LIMITED BROADWATER ROAD, WORTHING (Phone) Worthing 2005. PART EXCHANGE — DEFERRED TERMS</p>	<p>ALVIS</p>  <p>ALVIS, June, 1933, Speed 20 Vanden Plas Sports 4-seater, black, two new Dunlop 90's. 185 Gns. Excellent condition DEFERRED TERMS. PART EXCHANGES. OVER 200 CARS IN STOCK — SEND FOR LIST.</p> <p>ROWLAND SMITH (MOTORS) LTD., 78/81, HAMPSTEAD HIGH STREET, N.W.3 (Nr. Hampstead Tube.) Phone: Hampstead 6941 (12 lines).</p>
---	---	--



Van de redactie

Von der Redaktion

Beste lezers,

Voor je ligt Triangel 126, zoals eerder gemeld later dan gepland door gebrek aan kopij. De melding van 24 september heeft er toe geleid dat onze leden toch de pen ter hand hebben genomen en dat er alsnog een Triangel kon worden geproduceerd. Wanneer je tekst hebt aangeleverd en deze niet terugvindt in deze editie, hebben wij die bewaard voor nummer 127.

Dank aan alle schrijvers en aan Andreas Rosien en Paul van der Velde. Andreas heeft ook dit keer weer de vertaalde Duitse teksten gecontroleerd en waar nodig gecorrigeerd en Paul heeft weer gezorgd voor de opmaak van deze editie.

Redactie – Triangel - AOCN

Liebe Leserinnen und Leser,

Vor euch liegt das Triangel 126, der, wie bereits berichtet, aufgrund fehlender Textbeiträge später als geplant erscheint. Die Ankündigung vom 24. September hat dazu geführt, dass unsere Mitglieder doch noch zur Feder gegriffen haben und eine Triangel produziert werden konnte. Wenn ihr einen Text eingereicht habt und ihn in dieser Ausgabe nicht findet, haben wir ihn für die Nummer 127 gespeichert. Dank an alle Autoren und an Andreas Rosien und Paul van der Velde. Andreas hat wieder die übersetzten deutschen Texte überprüft und korrigiert, wo es nötig war, und Paul hat sich wieder um das Layout dieser Ausgabe gekümmert.

Redaktion - Triangel - AOCN



Uitnodiging High Tea 2021



Namens de Alvis Owner Club Nederland nodigen wij jullie uit om deel te nemen aan de High Tea op 21 november 2021 van 14.00 tot(19.00) uur

Wij zijn te gast bij Antoine en Loes Soffers

**het adres is: Canadalaan 29, 4631 NT Hoogerheide
Tel. +31 (0)164 612 691**

LET OP: sommige navigatiesystemen accepteren alleen Canadalaan 29 in Woensdrecht

Aanmelden kan tot uiterlijk 5 november 2021 via email: evenementen@aivisocn.com of T. +31 (0)6 53 217 608

Bijdrage per persoon: £ 22,00

Je dient je bijdrage voor 5 november 2021 over te maken op rekeningnr. NL32 ABNA 0514 0767 04





Herinneringen aan Christo van Zweeden.

In de vorige Triangel is een “in memoriam” naar aanleiding van het overlijden van Christo van Zweeden verschenen. In dat bericht is aangekondigd dat in de volgende Triangel wat herinneringen aan Christo zullen worden opgenomen. Jan Maarten ten Bos en Paul van der Velde hebben beiden hier invulling aan gegeven.

Jan Maarten heeft een verslag van de uitvaart van Christo gemaakt en Paul van der Velde heeft nog herinneringen aan een Champagne traktatie van Christo en Titia.

Door de nog steeds geldende Corona maatregelen waren van de AOCN alleen André Hillebrand en Jan Maarten ten Bos uitgenodigd om de uitvaart bij te wonen.

Verder hebben wij een artikel van Christo en Titia uit een oude Triangel opgenomen van een reis naar Schotland, dit verhaal geeft een mooi beeld van de persoon Christo en zijn 4,3 liter Alvis, dit willen wij als afsluiting in een volgende Triangel opnemen. Voor een groot aantal nieuwe leden is Christo een onbekend persoon, hij had zijn lidmaatschap van de AOCN al een aantal jaren geleden opgezegd, dus zij hebben hem nooit ontmoet. Maar wanneer een van de oprichters van de AOCN overlijdt, dan is dit een aanleiding om wat extra aandacht hieraan te geven.

André Hillebrand.

TER NAGEDACHTENIS AAN CHRISTO VAN ZWEEDEN.

Zoals al geschreven is in de laatste Triangel is Christo op 10 juni op 80 jarige leeftijd overleden. De crematieplechtigheid vond plaats in zijn woonplaats Den Haag in crematorium Ockenburgh.

Christo, als notaris één van de oprichters van de AOCN was zeer bevriend met Lutz Burchard, die ons in 2018 ook al ontvallen is. Later heb ik mij bij dit illustere tweetal mogen voegen en noemden wij ons spottend “de Haagse Delegatie”.

Op weg naar Christine Burchard om gezamenlijk naar Ockenburg te rijden passeerden wij een prachtige witte Austin Princess begrafenisauto. Bij aankomst op het crematorium zag ik deze auto weer en kon ik het niet laten even te gaan kijken. Tot mijn verbazing zat daar naast de chauffeur Titia van Zweeden die haar man stijlvol naar het crematorium begeleidde.

Binnen vulde de aula zich met een groot aantal stemmig geklede familieleden en vrienden totdat het toegestane maximum in verband met corona was bereikt. Een aantal belangstellenden moesten daardoor in de naastgelegen ontvangstszaal via een T.V. scherm de plechtigheid gaan volgen.



Na bekende orgelmuziek van Bach sprak de broer van Titia een welkomstwoord en mochten de kleinkinderen de grote kaarsen rond de baar aansteken.

Hierna nam Titia zelf het woord en werden er even later erg aardige foto's en oude filmbeelden uit het jeugdige leven van Christo en zijn familie op een groot scherm vertoond.

Vervolgens memoreerde dochter Annette haar herinneringen aan haar leven met haar vader. Zij deed dit op een erg aardige wijze maar had wel wat kritiek dat Pa erg vaak afwezig was in verband met zijn professionele werk en zijn grote passie – klassieke auto's.

Tot slot verliet eenieder de aula onder de klanken van het prachtige Stabat Mater van Pergolesi.

De naastgelegen ontvangstszaal vulde zich met alle genodigden en zoals zo vaak slaat dan de stemming om in veel vrolijkheid bij het weerzien van oude bekenden en familieleden.

En dat is misschien ook maar goed zo.

Jan Maarten ten Bos.



Een markant Alvisclublid

Zoals in de vorige Triangel genoemd in het In Memoriam van Christo van Zweeden was hij betrokken bij het aller-eerste begin en de oprichting van de Alvis Owner Club Nederland in 1982. Zo was hij de eerste penningmeester en is enige tijd interim voorzitter geweest.

Zijn Alvisleven begon echter al in zijn studententijd toen hij het KNAC jaarboek 1963 in handen kreeg en onder de indruk raakte van de gedistingeerde neus van de daarin afgebeelde Alvis TD21 DHC series II.

Na zijn afstuderen en einde militaire dienst bleek bij de toenmalige Nederlandse importeur Sieberg aan de Stadhouderskade te Amsterdam een peony red Alvis series II DHC te staan, in originele staat, dus met plamuur. Deze werd zijn eerste Alvis. Een restauratie in Engeland volgde, waarna de TD veel gebruikt werd voor het dagelijks verkeer, de clubritten en mooie tours door Schotland en Duitsland.

De rode TD werd opgevolgd door of vergezeld van verschillende andere Alvis modellen, onder andere een Graber, een TF, een 4.3 liter DHC Charlesworth (enige jaren het 'tuinhuis' genoemd). Het meest spectaculair was echter de 1939 4.3 liter Short Chassis VandenPlas waarin hij met Titia graag aan de evenementen deelnam. Deze Short Chassis is al een aantal jaren in het bezit van Serge van Havre en was het pronkstuk op de 100 jaar Alvis tentoonstelling in het Louwman Museum.

Christo was notaris te Den Haag en vertoonde alle uiterlijke kenmerken waaraan een notaris te Den Haag aan diende te voldoen. Onberispelijk gekleed, vaak in english tweed kostuum en met bruine brogues. Een vrij serieus gelaat met ernstige bril, waarachter een paar ogen met humoristische twinkeling. Titia kwam ook altijd zeer stijlvol gekleed, maar goed voorbereid op de ontberingen van het open rijden.



In de Short Chassis waren zij een lust voor het oog. Desondanks was Christo niet bang om zijn handen vuil te maken. Meestal uit noodzaak, omdat er vaak kort voor een evenement een technisch probleem optrad waardoor er tot in de kleine uurtjes gesleuteld moest worden. Als notaris was hij een zeer druk mens, wat bleek uit het feit dat Titia en hij vaak laat ten tonele verschenen bij aanvang van een evenement en er op zondag vaak geen tijd was om met het gezelschap mee te dineren, omdat er die avond nog werk te doen was. Regelmatig onderhoud kon er zo nog wel eens bij inschieten. Zo verschenen zij eens als laatsten voor een club weekend in Friesland met een flink dampende TD21. Er was met hoge snelheid gereden en bij aankomst bleek ongeveer het laatste beetje koelwater opgebruikt!

Onvergetelijk is de spontane actie die Christo en Titia uitvoerden tijdens het 10-jarig jubileum van de AOCN. Op de zondag was een picnicstop gepland bij Kasteel Beverweerd bij Werkhoven. Het was fantastisch weer en de Alvissen konden voor het kasteel op het grind worden opgesteld. Bezoek aan het kasteel was niet mogelijk maar wij konden ons neervlijen op dekens en picnickleden op het gras tussen het kasteel en de langskabbelende





Kromme Rijn. Een idilische plek. Als grote verrassing verschenen toen Christo en Titia met een aantal heerlijk gekoelde flessen champagne en zelfgebakken taart. Het plaatje was compleet. Er werd getoast op de club en haar voortbestaan en wij genoten nog een tijdje van de zon, de plek en het uitzicht.

Kenmerkend was het enthousiasme waarmee Christo sommige taken te lijf ging, zoals de bestorming van de Test Hill op Brooklands, waarbij hij de 4.3 zó op zijn staart trapte dat deze in rook gehuld met verbrandde koppeling de top bereikte. Of het met een enorme plons nemen van een doorwaadbare plaats in een riviertje (zie de foto die ook op de rouwkaart is gebruikt).

Christo was zeker een Alvisliefhebber in hart en nieren. Zo zeer dat de projecten dat hij naar zich toehaalde door tijdgebrek niet altijd de aandacht kregen die zij verdienden. Wij kennen wel meer leden die hier mee kampen (!) Het is echter wel zeker dat hij heel veel van het merk heeft genoten.

Paul van der Velde



Zó neem je een doorwaadbare plaats ("Ford" in Engeland)

Rechts staat de 4.3 Short Chassis klaar om als volgende de Test Hill te bestormen.

De man met de zwarte hoed houdt alles goed in de gaten.



Eagle Rally 2021

16-19 juli

Rob Claasen

De eerste "officiële" Alvis Club rally in Corona tijd is een feit.

Er deden 13 equipes mee en er was een mooie mix van verschillende types zoals Speed's, TA14's, TA21's, TB21 en TD's. De start was op een mooie vrijdag 16 juli in de Collse Hoeve in Nuenen.

Toen we aankwamen werden we hartelijk ontvangen door Anton Brouwers.

De reeds gearriveerde deelnemers zaten al aan een welverdiend drankje en de sfeer was gezellig. Voor ons was het de eerste club rally met onze Alvis TA21 en de eerste langere rit na de 5 jaar durende restauratie. De Alvis reed prima en we zijn onder de indruk van hoe fijn hij rijdt. Het was best warm, maar met het schuifdak en de achterraampjes open bleef het aangenaam.

Na een prettig samenzijn werd het tijd voor het uitstekende diner en de avond vloog voorbij.

Een uitstekende nacht in de rustige kamer was de voorbereiding op de rit van zaterdag.

De overige deelnemers arriveerden en Anton deed de briefing. Door het hoge water in de Maas moest de rit aangepast worden omdat de veerdienst over de Maas niet kon varen en diverse wegen langs de rivier waren afgesloten. In overleg werd besloten om in Colonne te rijden zodat iedereen zonder problemen op tijd bij de tussenstop "Het Oorlogsmuseum Overloon" zou aankomen.

Anton had geregeld dat we de auto's op de medewerkers parking mochten stallen.

Het museum presenteert de geschiedenis van de tweede wereld oorlog. Er is veel aandacht voor de "Slag bij Overloon" die als onderdeel van het aanvalsplan Market Garden bekend staat als de zwaarste tankslag die ooit op Nederlands grondgebied heeft plaats



Die erste „offizielle“ Alvis-Club-Rallye in der Corona-Zeit ist eine Tatsache.

Es nahmen 13 Teams teil und es gab eine gute Mischung aus verschiedenen Typen wie Speed, TA14, TA21, TB21 und TD. Der Start erfolgte an einem schönen Freitag, dem 16. Juli, auf dem Collse Hoeve in Nuenen.

Als wir ankamen, wurden wir von Anton Brouwers herzlich empfangen. Die Teilnehmer, die bereits eingetroffen waren, genossen bereits ein wohlverdientes Getränk und die Atmosphäre war gemütlich. Für uns war es die erste Clubrallye mit unserem Alvis TA21 und die erste längere Fahrt nach der 5-jährigen Restaurierung. Der Alvis fuhr sehr gut und wir sind beeindruckt, wie angenehm er sich fährt. Es war ziemlich warm, aber bei geöffnetem Schiebedach und geöffneten Heckfenstern blieb es angenehm. Nach dem gemütlichen Beisammen-





Bomtrrolley's, waarschijnlijk uit de Alvis fabrieken

gevonden. Na de indrukwekkende collectie en displays te hebben bekeken bekwam ons de gedachte dat de tweede wereld oorlog toch wel onnoemelijk veel leed heeft veroorzaakt en dat het goed is dat de herinneringen aan huidige generaties worden doorgegeven. Het motto "Oorlog hoort in een museum" is terecht gekozen.

De lunch was in buffetvorm in een zaal van het museum. Na de lunch werd het tijd voor het tweede deel van de rit en leidde ons door plaatsjes als Vierlingsbeek, Veulen en Vlierden. Een mooie rit door bos en groen landschap. Weer aangekomen in de Collse Hoeve in Nuenen werd het weer gezellig met een drankje. Het diner was weer uitstekend en de avond vloog weer voorbij.

sein war es Zeit für das ausgezeichnete Abendessen und der Abend verging wie im Flug. Eine ausgezeichnete Nacht im ruhigen Zimmer war die Vorbereitung für die Fahrt am Samstag. Die anderen Teilnehmer trafen ein und Anton führte die Einweisung durch. Aufgrund des Hochwassers der Maas musste die Fahrt angepasst werden, da der Fährbetrieb über die Maas nicht möglich war und mehrere Straßen entlang des Flusses gesperrt waren. In Absprache wurde beschlossen, im Konvoi zu fahren, damit alle pünktlich und ohne Probleme am Zwischenstopp „The War Museum Overloon“ ankommen würden. Anton hatte dafür gesorgt, dass wir unsere Autos auf dem Personalparkplatz abstellen konnten.

Das Museum präsentiert die Geschichte des Zweiten Weltkriegs. Viel Aufmerksamkeit wird der „Schlacht von Overloon“ zuteil, die als Teil des Angriffsplans Market Garden als die größte Panzerschlacht bekannt ist, die jemals auf niederländischem Boden stattgefunden hat. Nachdem wir uns die beeindruckende Sammlung und die Ausstellungsstücke angesehen hatten, kam uns der Gedanke, dass der Zweite Weltkrieg unsagbares Leid verursacht hat und dass es gut ist, dass die Erinnerungen an die heutigen Generationen weitergegeben werden. Das Motto „Der Krieg gehört in ein Museum“ wurde zu Recht gewählt.

Das Mittagessen fand in Form eines Buffets in einem Raum des Museums statt. Nach dem Mittagessen war es Zeit für den zweiten Teil der Tour, der uns durch Orte wie



Werkplaats en motorrevisie in het veld!

De volgende ochtend leidde de rit ons naar Zijtaart, waar we een privé autocollectie "Autosalon Doornhoek" bezochten. Vlak na onze aankomst verscheen ook de MG club met een flink aantal TA, TC en TD's die de "Autosalon" ook kwamen bezoeken.

De collectie is erg divers en omvat, naast een complete serie DAF's in allerlei uitvoeringen van Daffodil tot bestelbus, Porsches, Trabant's, Austin Healy's, Franse modellen uit de 20er en 30er jaren.

Vierlingsbeek, Veulen und Vlierden führte. Eine schöne Fahrt durch Wald und grüne Landschaft. Als wir wieder im Collse Hoeve in Nuenen ankamen, war es Zeit für einen Drink. Das Abendessen war wieder ausgezeichnet und der Abend verging wie im Flug.

Am nächsten Morgen fuhren wir nach Zijtaart, wo wir eine private Autosammlung namens „Autosalon Doornhoek“ besuchten. Kurz nach unserer Ankunft erschien der





DAF
Variomatic
versnelling

DAF
Variomatic
Getriebe

MG-Club mit einer großen Anzahl von TA, TC und TD, die ebenfalls den Autosalon besuchten. Die Sammlung ist sehr vielfältig und umfasst neben einer kompletten Serie von DAFs in allen möglichen Ausführungen von Daffodil bis Van, Porsches, Trabant, Austin Healy's, französische Modelle aus den 20er und 30er Jahren.

Das älteste Auto war ein Bourguignonne aus dem Jahr 1900. Es ist schön, dass noch so viel Erbe gesammelt und in privaten Sammlungen aufbewahrt wird.

Nachdem wir uns die Sammlung angesehen und mit den MG-Clubmitgliedern über die Alvis gesprochen hatten, war es Zeit für die Rückfahrt zum Collse Hoeve zum





De oudste auto was een Bourguignonne uit 1900. Het is mooi dat er nog zoveel erfgoed verzameld wordt en in privé collecties wordt bewaard.

Na ruim de tijd te hebben genomen om de collectie te bekijken en met de MG club leden over de Alvissen te praten werd het tijd voor de rit terug naar de Collse Hoeve voor de lunch.

De rit terug ging weer ontspannen in colonne over rustige weggetjes in een mooie omgeving.

Door het mooie weer konden we onder een boom op de binnenplaats Van Collse Hoeve tijdens een uitgebreide buffet lunch napraten over een geslaagd weekend met prachtig weer en een ontspannen en gezellige sfeer.

Er was een dankwoord voor de inspanningen die Anton en Ellie Brouwers weer geleverd hebben. Jan Maarten ten Bos verraste Anton met een fraai boek over automobiel dashboards.

Ik kan iedereen van harte aanraden eens met een Club rit mee te doen. Je komt op plaatsen waar je anders niet zo snel zou komen en de sfeer is ontspannen en gezellig waardoor je het clubgevoel echt kan beleven.



Klaus en Sylke Paleit vertrekken naar huis.

Mittagessen. Die Rückfahrt verlief entspannt in Kolonne auf ruhigen Straßen in schöner Umgebung.

Dank des schönen Wetters konnten wir unter einem Baum im Hof von Collse Hoeve sitzen und ein reichhaltiges Mittagsbuffet genießen, um über ein erfolgreiches Wochenende mit schönem Wetter und einer entspannten und freundlichen Atmosphäre zu sprechen.

Es gab ein Wort des Dankes für die Bemühungen, die Anton und Ellie Brouwers wieder unternommen haben. Jan Maarten ten Bos überraschte Anton mit einem schönen Buch über Autoarmaturenbretter. Ich kann jedem nur wärmstens empfehlen, einmal an einer Clubfahrt teilzunehmen. Man besucht Orte, an die man normalerweise nicht so schnell kommen würde, und die Atmosphäre ist entspannt und gemütlich, so dass man das Clubgefühl wirklich erleben kann.



Crossing Borders 14

16 -19 juli 2021. Schlosshotel Burgbrohl.

Tekst : Simon Feenstra en Ine Peters - Foto's: Dorothea Müller en Ine Peters

Voor de 14e editie van Crossing Borders werden we door de gastvrije gastheer en organisator Manfred Fleischmann, zijn vrouw Christa en zijn team uitgenodigd naar het "Wunderschöne Landschaft der Vulkaneifel und des Ahrtals" te komen.

Het Schlosshotel Burgbrohl was voor de groep gereserveerd. Vanwege de ontwikkelingen van COVID-19 werd een slag om de arm gehouden, maar toen er groen licht werd gegeven gebeurde er toch nog wat anders. Op donderdagochtend 15 juli hoorden we, startklaar voor vertrek, dat de aanhoudende regenbuien en noodweer voor grote overstromingen zorgden o.a. in Duitsland en met name het gebied waar onze bijeenkomst zou plaatsvinden. We zochten contact met Manfred omdat we niet als ramptoeristen naar dit getroffen gebied wilden gaan, Hij stelde ons gerust, het hotel was bereikbaar en de getroffen gedeelten in het Ahrtal konden we vermijden. Op verzoek van het hotel vroeg hij ons juist wel te komen omdat het hotel en andere toeristische bestemmingen erg blij waren met bezoekers nu de



Zur 14. Veranstaltung von Crossing Borders wurden wir von dem gastfreundlichen Gastgeber und Organisator Manfred Fleischmann, seiner Frau Christa und seinem Team in die „Wunderschöne Landschaft der Vulkaneifel und des Ahrtals“ eingeladen.

Das Schlosshotel Burgbrohl war für die Gruppe reserviert. Aufgrund der Entwicklungen bei COVID-19 war es nicht sicher, ob die Veranstaltung stattfinden würde. Doch als grünes Licht gegeben wurde, geschah etwas anderes. Am Donnerstagmorgen, dem 15. Juli, erfuhren wir kurz vor der Abreise, dass die anhaltenden Regenfälle und Stürme zu großen Überschwemmungen in Deutschland geführt hatten, und insbesondere in dem Gebiet, in dem unser

Treffen stattfinden sollte, Wir haben Manfred kontaktiert weil wir nicht als Katastrophentouristen gesehen werden wollten, er versicherte uns, dass das Hotel gut erreichbar sei und dass wir die betroffenen Gebiete im Ahrtal meiden könnten. Die Bitte des Hotels lautete, gerade deshalb zu kommen, weil das Hotel und andere touristische Ziele sehr





versoepelingen juist weer de ontvangst van gasten mogelijk maakten. Wij besloten toch te gaan. De slechte weersomstandigheden en de berichtgeving over de overstroming hadden enkele afzeggingen tot gevolg. De meeste deelnemers lieten overigens hun Alvis thuis zodat er deze keer slechts vier Alvissen aan de tochtjes meededen. Er waren uiteindelijk 20 deelnemers, 18 Duitsers en wij als de twee enige Nederlanders. In de loop van de dagen werd de ernst en de omvang van de overstromingen steeds duidelijker. Er werden alternatieven bedacht voor programma onderdelen die niet konden doorgaan omdat de weg erheen was versperd of de locatie gesloten. Onze toertritten werden ver gehouden van de rampplekken; wel moesten we enkele keren wijken voor een lange file van de Feuerwehr (meer dan 15 wagens achter elkaar!) en andere Not- und Rettungsdienste. Uwe en Martina Brogsitter, die in Bad Neuenahr wonen, lieten weten dat hun geplande deelname aan het diner op zaterdagavond er zelfs niet in zat, omdat ze hun handen vol hadden aan de gevolgen van de watersnood. Ook hun Brill Kever en Bentley stonden onder water. In het hotel werden families uit de getroffen dorpen opgevangen van wie soms hun hele huis door het watergeweld was meegesleurd of die hun hele hebben en houwen hadden verloren.

froh über Besucher seien, nachdem die Lockerungen es ermöglicht hatten, Gäste zu empfangen. Wir beschlossen, deshalb zu fahren. Das schlechte Wetter und die Nachrichten über die Überschwemmungen führten zu einigen Stornierungen. Die meisten Teilnehmer ließen ihren Alvis zu Hause, so dass dieses Mal nur vier Alvis an den Touren teilnahmen. Am Ende waren es 20 Teilnehmer, 18 Deutsche und wir als die einzigen beiden Niederländer. Im Laufe der Tage wurden die Schwere und das Ausmaß der Überschwemmungen immer deutlicher. Für Teile des Programms, die nicht durchgeführt werden konnten, weil die Straße blockiert oder der Ort geschlossen war, wurden Alternativen entwickelt. Unsere Touren wurden weit weg von den Katastrophengebieten geplant; allerdings mussten wir einige Male einem langen Stau der Feuerwehr (mehr als 15 Autos in einer Reihe!) und anderer Not- und Rettungsdienste ausweichen. Uwe und Martina Brogsitter, die in Bad Neuenahr wohnen, teilten uns mit, dass sie nicht einmal an dem Abendessen am Samstagabend teilnehmen könnten, da sie mit den Folgen des Hochwassers alle Hände voll zu tun hatten. Ihr Brezel Käfer und Bentley standen ebenfalls unter Wasser. Das Hotel nahm Familien aus den betroffenen Dörfern auf, von denen einige ihre Häuser oder ihr gesamtes Hab und Gut durch die Flut verloren hatten.



Voor de eerste dag, zo vermeldde het programma, was de aandacht gericht op de Vulkaneifel en de Romeinse opgravingen. Na de gebruikelijke briefing vertrokken we 's ochtends op tijd voor een prachtige route door een glooiend landschap, in de ochtend jammergenoeg nog gehuld in grijze mist. Later op de dag zagen we hoe mooi de korenvelden waren in de stralende zon, omzoomd door bloeiende klapprozen en andere veldbloemen.

We bezochten het interactieve museum "Lava Dome" in Mendig waar men laat zien wat de vulkaanuitbarstingen in de Eifel in de loop van eeuwen teweeg hebben gebracht en hoe het landschap met maaren en kraters is ontstaan. In het Römer Bergwerk zagen we de resten van de Romeinse tufsteenmijn en voorbeelden van eeuwenoude technieken die daar toen al werden toegepast. Bij de handel en transport van de tufsteen speelde de nabijheid

Am ersten Tag standen laut Programm die Vulkaneifel und die römischen Ausgrabungen im Mittelpunkt. Nach der üblichen Einweisungen starteten wir pünktlich am Morgen zu einer schönen Strecke durch eine hügelige Landschaft, die am Morgen leider noch in grauen Nebel gehüllt war. Später am Tag sahen wir, wie schön die Maisfelder im strahlenden Sonnenschein waren, gesäumt von blühendem Mohn und anderen Feldblumen.

Wir besuchten das interaktive Museum „Lava Dome“ in Mendig, wo gezeigt wird, was die Vulkanausbrüche in der Eifel im Laufe der Jahrhunderte verursacht haben und wie die Landschaft mit Maaren und Kratern entstanden ist. Im Römer Bergwerk sahen wir die Überreste des römischen Tuffsteinbergwerks und Beispiele für die dort angewandte Technik. Die Nähe des Rheins spielte eine wichtige Rolle für den Handel und den Transport des Tuffs. Auch nach der Römerzeit, wie der Fund eines mittelalterlichen Flachbootes, eines häufig genutzten Schiffstyps zum Transport von Tuffstein, im Rhein bei Kalkar zeigt. Wir besuchten auch den so genannten Lavakeller, der durch den Abbau von kostbarem Lavabasalt in einem Netz von Räumen und Gängen (über 3 km²) unter der Stadt Mendig entstanden ist. Ausgestattet mit Mundschutz, Helm und





van de Rijn een belangrijke rol. Ook nog na de Romeinse tijd, zoals o.a. blijkt uit de vondst van een Middeleeuwse platbodern, een veel gebruikt type schip voor het vervoeren van tufsteen, die bij Kalkar in de Rijn is gevonden. Ook bezochten we de zgn. Lava Keller die door het winnen van kostbaar lava basalt in een stelsel (ruim 3 vierkante km) van ruimtes en gangen onder de stad Mendig is ontstaan. Gewapend met mondkapjes, helmen en jassen tegen de kou en het vocht, zakten we via 150 treden 32 m naar beneden om te zien wat daar met mensenhanden is uitgegraven. Indrukwekkend grote ruimtes, verbonden door gangen die in de loop van de tijd - nadat de mijnbouw was opgehouden - voor verschillende doeleinden zijn gebruikt. Zo was de Keller vanwege de constante temperatuur (6-9 gr.C.) heel geschikt voor het brouwen van Pilsener bier; in 19e eeuw hebben daar 28 bierbrouwerijen gebruik van gemaakt, tot de uitvinding van koeling. Daarna kwamen de ruimtes leeg te staan en werden ze voor bezichtiging door groepen gebruikt en bij uitzondering voor verschillende kleine bijeenkomsten, bijv. als schuilkelder in de oorlog en trouwplechtigheden.

Na de lunch in het Vulkan Brauhaus werd een bezoek gebracht aan het Geysircentrum in Andernach, waar de rondleidster vertelde dat wij na de corona lockdown, de eerste groep waren die ze mocht rondleiden! Hoe ontstaat in dit gebied een geiser? Het gaat hier om een zgn. koudwatergeiser. die ontstaat door een onderaardse koolstofdioxide bron. Andernach heeft de hoogste koudwater geiser ter wereld: hij bereikt een hoogte van 40 tot 60 meter. Gelukkig werd in het museum duidelijk getoond hoe een koudwatergeiser werkt, want het bezoek per boot aan de spectaculaire geiser zelf was gecancelld: de aanlegsteiger aan de Rijn was onder water verdwenen. Na de interessante dag aten we 's avonds met zijn allen in ons hotel. Het was gezellig en we genoten van een heerlijke maaltijd. Maar de wetenschap dat er "om de hoek" zoveel mensen omgekomen waren door de overstromingen en velen hun hele hebben en houden waren kwijt geraakt, raakte ons ook. We voelden ons wat ongemakkelijk dat wij "feest zaten te vieren". Het was een gevoel en een gespreks-onderwerp dat we deelden met elkaar. Toen Manfred voorstelde om de uitgespaarde kosten van



Mänteln, die uns vor Kälte und Feuchtigkeit schützen sollten, stiegen wir 32 Meter über 150 Stufen hinab, um zu sehen, was von Menschenhand ausgegraben worden war. Beeindruckend große Räume, die durch Korridore miteinander verbunden sind und im Laufe der Zeit, nachdem der Bergbau eingestellt wurde, für verschiedene Zwecke genutzt wurden.

Der Keller zum Beispiel war wegen seiner konstanten Temperatur (6-9°C) sehr gut zum Brauen von Pils geeignet; 28 Brauereien nutzten ihn im

19. Jahrhundert, bis die Kühlung erfunden wurde. Danach standen die Räume leer und wurden für Besichtigungen von Gruppen und in Ausnahmefällen für verschiedene Aktivitäten genutzt, z. B. als Luftschutzbunker während des Krieges und für Hochzeitsfeiern.

Nach dem Mittagessen im Vulkan Brauhaus besuchten wir das Geysirzentrum in Andernach, wo uns die Führerin erzählte, dass wir nach der Sperrung der Corona die erste Gruppe waren, die sie herumführen durfte! Wie entsteht ein Geysir in diesem Gebiet? Es handelt sich um einen sogenannten Kaltwassergeysir, der durch eine unterirdische Kohlendioxidquelle entsteht. In Andernach befindet sich der höchste Kaltwassergeysir der Welt: Er erreicht eine Höhe von 40 bis 60 Metern. Zum Glück zeigte das Museum anschaulich, wie ein Kaltwassergeysir funk-



Schloss Drachenburg

de afgelaste programmaonderdelen in een pot te stoppen en aan te bieden aan een rampenfonds voor de slachtoffers in het rampgebied, kreeg dat voorstel spontaan bijval van de hele groep.

Op zaterdag brachten we in de ochtend een bezoek aan het Haus der Geschichte in Bonn. Dit museum herbergt naast wisselende exposities een permanente tentoonstelling over de geschiedenis van Duitsland vanaf 1945 tot heden. In dit museum worden vanuit individueel perspectief, maar ook in internationale context, de gebeurtenissen vanaf 1945 door middel van beeld en geluid op een aansprekende manier uitgebeeld. Het was heel interessant om te zien, maar de tijd was te kort om alles in detail goed te bekijken. Geluncht werd er in de Alte Brauerei Steffens in Kasbachtal. Vlak voor we vanaf de Landstrasse de weg naar Kasbachtal in wilden slaan, bleek er vanwege de overstromingen een barricade te zijn. Onze vraag aan de werklieden of we misschien toch mochten doorrijden om-

tioniert, denn die Bootsbesichtigung des spektakulären Geysirs selbst war abgesagt worden: Die Anlegestelle am Rhein war unter Wasser verschwunden.

Nach dem interessanten Tag aßen wir alle zusammen in unserem Hotel zu Abend. Es war gemütlich und wir genossen eine köstliche Mahlzeit. Aber auch das Wissen, dass „um die Ecke“ so viele Menschen in den Fluten umgekommen waren und viele ihr gesamtes Hab und Gut verloren hatten, berührte uns. Wir fühlten uns unwohl dabei, dass wir „feierten“. Es war ein Gefühl und ein Diskussionsthema, das wir miteinander teilten.

Als Manfred vorschlug, die eingesparten Kosten der ausgefallenen Programmteile in einen Topf zu werfen und einem Katastrophenfonds für die Opfer im Katastrophengebiet zuzuführen, stimmte die ganze Gruppe spontan zu.

Am Samstag haben wir den Vormittag mit einem Besuch im Haus der Geschichte in Bonn verbracht.



Neben wechselnden Ausstellungen beherbergt das Museum eine Dauerausstellung zur Geschichte Deutschlands von 1945 bis heute.

In diesem Museum werden die Ereignisse ab 1945 in ansprechender Weise aus individueller Sicht, aber auch in einem internationalen Kontext in Bild und Ton dargestellt. Es war sehr interessant zu sehen, aber die Zeit war zu kurz, um alles im Detail aufzunehmen.

Das Mittagessen nahmen wir in der

dat onze Mercedes een dergelijke kleine hindernis wel kon nemen, werd met ja beantwoord.

Op de terugweg bleek dat ook de Alvissen zich daar “als vissen” in het water hadden gevoeld...

‘s Middags bezochten we met een klein gezelschap de Drachenfels.

Een tochtje per kabelbaan bracht ons bij het Schloss Drachenburg dat een bankier uit Bonn er liet bouwen. De Drachenfels gelegen

aan de Rijn vlakbij Königswinter, heeft door zijn hoogte en markante silhouet en door de legende van Siegfried en het slot al sinds de 19e eeuw internationale bekendheid. Als eerste bij de Britten door het bezoek en het gedicht van de romantische dichter Lord George Gordon Byron. Tot eind 90-jaren waren Königswinter en de Drachenfels m.n. bij Nederlandse toeristen zeer geliefd, als onderdeel van een “Reisje langs de Rijn”.

‘s Avonds werd er in het restaurant van het hotel een uitgebreid (gala)diner met heerlijke wijnen geserveerd. We genoten van spijs en drank, het was geanimeerd en de stemming was opperbest. Op zondagochtend werd er als afsluiting van Crossing Borders een ritje gemaakt met de Vulkan Express, een smalspoor trein die via een mooi traject door het Brohthal rijdt. Helaas was “der Zug” niet de originele stoomlocomotief uit 1906 maar een Henschel diesellocomotief met 1200 pk uit 1966. De conducteur had het druk van de hele organisatie: de kaartjes had hij vergeten, maar verzorgde zelf met een vlag de bewaking van de overwegen. Door het rustige tempo konden we genieten van het mooie Eifel landschap. Terug op het station van Burgbrohl namen we afscheid van een aantal deelnemers. Vanaf dat moment werd de groep steeds kleiner, zeker na de lunch van Flammkuchen. Als laatste maakten wij op voorstel van Manfred en Christa, samen met Hans en Dorothea Kruger, nog een ritje naar Maria Laach en bezochten de interessante Benedictijner Abdij en niet te vergeten het heerlijke terras ertegenover waar we uitgebreid Kaffee mit Torte hebben gegeten. Een prachtige afsluiting van een geslaagd weekend Crossing Borders!



Alten Brauerei Steffens im Kasbachtal ein. Kurz bevor wir von der Landstraße ins Kasbachtal abbiegen wollten, kam es zu einer Absperrung wegen Hochwassers. Unsere Frage an die Handwerker, ob wir weiterfahren könnten, weil unser Mercedes ein so kleines Hindernis bewältigen könne, wurde bejaht. Auf dem Rückweg stellte sich heraus, dass sich die Alvissen (Niederländisch: wissen = Fische) auch dort wie Fische im Wasser gefühlt hatten ...

Am Nachmittag besuchten wir mit einer kleinen Gruppe den Drachenfels. Eine Fahrt mit der Seilbahn brachte uns zum Schloss Drachenburg, das ein Bonner Bankier dort errichten ließ. Der Drachenfels, am Rhein bei Königswinter gelegen, genießt seit dem 19. Jahrhundert wegen seiner Höhe und markanten Silhouette und der Sage von Siegfried und der Burg internationalen Ruhm. Die Briten waren die ersten, die das Schloss besuchten und das Gedicht des romantischen Dichters Lord George Gordon Byron lasen. Bis Ende der neunziger Jahre waren Königswinter und der Drachenfels vor allem bei niederländischen Touristen als Teil einer „Rheinreise“ sehr beliebt.

Am Abend wurde im Hotelrestaurant ein umfangreiches (Gala-)Abendessen mit erlesenen Weinen serviert. Wir haben Essen und Trinken genossen, es war lebhaft und die Stimmung war ausgezeichnet. Am Sonntagmorgen gab es zum Abschluss der Crossing Borders eine Fahrt mit dem Vulkan-Express, einer Schmalspurbahn, die auf einer wunderschönen Strecke durch das Brohthal fährt. Leider handelte es sich bei „dem Zug“ nicht um die ursprüngliche Dampflok von 1906, sondern um eine Henschel-Diesellok mit 1200 PS von 1966. Der Schaffner war sehr beschäftigt: Er hatte die Fahrkarten vergessen, bewachte aber die Bahnübergänge mit einer Fahne. Durch das ruhige Tempo konnten wir die schöne Eifellandschaft genießen. Zurück am Bahnhof Burgbrohl verabschiedeten wir uns von einer Reihe von Teilnehmern. Von da an wurde die Gruppe immer kleiner, vor allem nach dem Flammkuchenessen. Schließlich machten wir auf Vorschlag von Manfred und Christa zusammen mit Hans und Dorothea Krüger noch einen Ausflug nach Maria Laach und besuchten die interessante Benediktinerabtei, nicht zu vergessen die schöne Terrasse gegenüber, auf der wir ausgiebig Kaffee und Kuchen genossen haben. Ein wunderbarer Abschluss für ein erfolgreiches Wochenende der Crossing Borders!



Restauratie Alvis TD 21 saloon - DEEL 8

chassis nr. 26173

door Hans van der Meijden

Er is licht in het eind van de tunnel. Dank zij de enorme inzet van André die eigenlijk op het spuitwerk na de hele restauratie van de carrosserie met geweldig vakmanschap heeft uitgevoerd is er een zo goed als nieuwe body gebouwd. Dit alles ten koste van zijn werk aan zijn eigen Alvis Firefly. Ik ben hem oneindig dankbaar.

In de afgelopen maanden zijn er nog de nodige lagen opgebracht tot dat de spuitsper tevreden was (foto's 1, 2 en 3). Begin september 2021 is de auto in de kleur Peony red gespoten. Ik vind dat hij er prachtig uitziet in deze diep rode kleur.

Zodra de lak droog was is begonnen met het monteren van alle losse delen zoals bumpers, sierstripes, verlichting, grill, enz. (foto's 4 en 5). Ook de voor- en achterraut zijn geplaatst.

In de eindfase is er nu de nodige stress want het bedrijf waar het plaat- en spuitwerk is gedaan wordt binnenkort gesloten, dus alles moet nu zo snel mogelijk afgewerkt worden.

Ik zie er naar uit dat de auto, nadat Ab nog het nodige gedaan heeft weer in mijn werkplaats staat. Dan kan ik dicht bij huis verder werken aan diverse klussen zoals de bedrading, carburateurs, ontsteking, instrumenten, interieur enz. Daar zitten nog de nodige uitdagingen. Ook moet ik nog iemand zoeken die het interieur kan vernieuwen zoals bekleding, hemel, matten.

Es gibt Licht am Ende des Tunnels. Dank des enormen Einsatzes von André, der tatsächlich die gesamte Restaurierung der Karosserie mit großem handwerklichen Geschick durchgeführt hat, ist eine fast neue Karosserie entstanden. All dies ging auf Kosten seiner Arbeit an seinem eigenen Alvis Firefly. Ich bin ihm unendlich dankbar.

In den vergangenen Monaten wurden die notwendigen Schichten aufgetragen, bis der Lackierer zufrieden war (Fotos 1, 2 und 3). Anfang September 2021 wurde das Auto in der Farbe Peony red lackiert. Ich finde, sie sieht in diesem tiefen Rot wunderschön aus.

Sobald die Farbe trocken war, begann ich mit dem Zusam-



menbau aller losen Teile wie Stoßstangen, Zierleisten, Lichter, Grill usw. (Foto 7 und 8).

In der Endphase herrscht nun der nötige Stress, denn der Betrieb, in dem die Blech- und Lackierarbeiten ausgeführt wurden, wird bald geschlossen, so dass nun alles so schnell wie möglich fertig werden muss. Ich freue mich schon darauf, das Auto wieder in meiner Werkstatt zu haben, nachdem Ab die notwendigen Arbeiten durchgeführt hat. Dann kann ich in der Nähe meines Zuhauses weiter an verschiedenen Aufgaben wie der Verkabe-



Ik streef ernaar om de auto tijdens het lustrum klaar te hebben..... Hij moet dan de plaats in nemen van mijn Alvis TF 21 DHC die ik volgend jaar wil gaan verkopen. Wordt vervolgd

lung, den Vergasern, der Zündung, den Instrumenten, der Innenausstattung usw. arbeiten. Hier gibt es noch eine ganze Reihe von Herausforderungen.

Ich muss auch jemanden finden, der den Innenraum erneuern kann, z. B. Polsterung, Dachhimmel, Fußmatten.

Ich möchte das Auto während des Jubiläums fertig stellen. Er soll dann Platz meines Alvis TF 21 DHC einnehmen, den ich nächstes Jahr verkaufen möchte. Fortsetzung folgt





Alvis Indian Run

10 t/m 12 september 2021

Frederike van Tongeren

Voorafgaand aan het Alvisweekend had Hans de auto natuurlijk nagekeken en waar nodig olie, water en andere noodzakelijke dingen bijgevuld en gecheckt! Ik had al drie proefritten gemaakt ook vanwege het mooie weer en de auto had er ook erg zin in. Donderdag hadden we alles al ingepakt en we hoefden dus vrijdagmorgen alleen nog maar de laatste spulletjes in de auto te leggen.....

Maar vrijdagmorgen keken we op onze navigatie naar de te rijden route en toen bleken er wel zes files te staan... van soms wel meer dan tien kilometer! En toen het ook nog begon te onweren hebben we ad hoc besloten om alles om te pakken in de Landrover, want in de file staan met de Alvis is geen goede optie voor de auto en voor ons (lees mijn enkels)!

Naar alles overgepakt te hebben en nog een kopje koffie gedronken te hebben gingen we op pad. Binnen vier kilometer van ons huis zagen we al de eerste file vanaf het viaduct over de snelweg....

Na kort overleg een andere route gekozen in de hoop op minder oponthoud. Maar hoe we ook reden overall stonden files en de aankomsttijd werd volgens onze navigatie steeds later. Voor de zekerheid hebben we het hotel toch maar even gebeld dat we onderweg waren maar later aan zouden komen, gelukkig was dat geen probleem en waren wij ook niet de enige die later zouden komen. Net toen we er eindelijk bijna waren, zagen we een groepje Alvisten die, al wandelend, naar het restaurant gingen waar we die avond zouden eten, na gezwaaid en even gepraat te hebben liepen zij vast door en zijn wij naar het hotel gegaan. Auto geparkeerd, uitgeladen, ingecheckt en bagage op de hotelkamer gelegd. Toen snel, met de auto, naar het restaurant "de Haard" waar bijna iedereen heerlijk buiten aan een lange tafel aan de borrel zat!

Vor dem Alvis-Wochenende hatte Hans natürlich das Auto gecheckt und wo nötig Öl und Wasser nachgefüllt und andere notwendige Sachen kontrolliert Ich hatte wegen des schönen Wetters bereits drei Probefahrten gemacht und das Auto freute sich schon sehr auf die Ausfahrt. Am Donnerstag hatten wir bereits alles gepackt, so dass wir am Freitagmorgen nur noch die letzten Sachen ins Auto packen mussten.....

Doch als wir am Freitagmorgen die Route in unserem Navigationsgerät überprüften, sahen wir das es sechs Staus gab... einige von ihnen waren mehr als zehn Kilometer lang! Als es dann auch noch ein Gewitter gab, beschlossen wir alles in den Landrover umzupacken, denn mit dem Alvis im Stau zu stehen, ist weder für das Auto noch für uns (sprich meine Knöchel) eine gute Option!

Nachdem wir alles umgepackt hatten und eine weitere Tasse Kaffee getrunken, machten wir uns auf den Weg. Innerhalb von vier Kilometern von unserem Haus sahen wir bereits den ersten Stau auf der Autobahn

Nach einer kurzen Rücksprache entschieden wir uns für eine andere Route, in der Hoffnung auf weniger Verspätung. Aber egal, welche Route wir fuhren, überall gab es Staus, und unsere Ankunftszeit wurde laut Navi immer später. Um auf Nummer sicher zu gehen, riefen wir im Hotel an und erklärten, dass wir auf dem Weg seien, aber später ankommen würden. Glücklicherweise war das kein Problem, und wir waren nicht die Einzigen, die sich verspäten würden. Als wir fast am Ziel waren, sahen wir eine Gruppe von Alvis-Leuten, die auf das Restaurant zugehen, in dem wir an diesem Abend essen würden. Schnell das Auto geparkt, eingepackt, ausgeladen, und das Gepäck im Hotelzimmer verstaut. Dann mit dem Auto zum Restaurant „de Haard“, wo fast alle draußen an einem langen Tisch etwas tranken!





Wat was het leuk om iedereen weer te zien. Na een beetje bijgepraat te hebben met deze en gene gingen we later dan bedoeld aan tafel. We hadden een prive-zaal waar twee lange tafels al prachtig opgedekt klaar stonden.

We hadden een 3-gangen keuze menu met als voorgerechten: Rundercarpaccio, Ceviche van Corvina of gebonden tomatensoep. Alle drie de keuzes bleken heerlijk te zijn! De hoofdgerechten waren: Biefstuk van Sucade, Heilbotfilet met citroengrasschuim of Parelhoen. Ook deze bleken alle drie heerlijk klaargemaakt te zijn. Daarna krijgen we allemaal nog een petit grand desert, wat sommige mensen niet eens meer opkregen! Kortom iedereen heeft heerlijk gegeten bij restaurant "de Haard".

Na het diner was er nog koffie of thee voor degenen die daar prijs op stelden. Wij zijn toen terug gegaan naar het hotel en hebben Bert en Mariolijne Kramer en Jorn Häcklander meegenomen zodat zij niet terug hoefden te lopen. Hadden we Anton ook maar meegenomen....

Na een goede nachtrust kwamen we rond half negen bij het ontbijtbuffet en zagen al gauw Anton zitten met zijn arm in een sling en een van de pijn vertrokken gezicht! Het bleek dat hij tijdens de wandeltocht terug van het restaurant gestruikeld en gevallen was op zijn schouder. Hij had erge pijn en na wat overleg wie er zou rijden heeft Jorn zowel Anton als Ellie in hun eigen auto naar huis gebracht en Rob en Ina reden mee om Jorn weer mee terug te nemen. Anton is met Ellie naar het ziekenhuis gegaan en na onderzoek en foto's bleek zijn bovenarm, net onder zijn schouder, gebroken te zijn! Erg pijnlijk en niet in het gips te zetten dus een langdurige kwestie

Es war so schön, alle wiederzusehen. Nachdem wir dies und jenes besprochen hatten, setzten wir uns später als geplant am Tisch. Wir hatten einen privaten Raum, in dem zwei lange Tische bereits schön gedeckt waren. Es gab ein 3-Gänge-Wahlmenü mit als Vorspeisen: Carpaccio vom Rind, oder Corvina Ceviche oder Tomatensuppe. Köstlich! Die Hauptgerichte waren: Sucade-Steak oder Heilbuttfilet mit Zitronengrasschaum oder Perlhuhn. Alle drei erwiesen sich als köstlich. Danach bekamen wir ein Petit Grand Dessert, für einige von uns war das zuviel! Fazit: Alle haben im Restaurant „de Haard“ hervorragend gegessen. Dann gab es noch Kaffee oder Tee. Später kehrten wir zum Hotel zurück und nahmen Bert und Mariolijne Kramer und Jörn Häcklander im Auto mit, damit sie nicht zu Fuß zurückgehen mussten. Hätten wir doch nur Anton mitgenommen

Nach einer erholsamen Nacht begaben wir uns gegen 8:30 Uhr zum Frühstücksbuffet und sahen schon bald Anton mit einem Arm in einer Schlinge und einem schmerzverzerrten Gesicht dort sitzen! Es stellte sich heraus, dass er auf dem Rückweg vom Restaurant gestolpert und auf seine Schulter gefallen war. Er hatte starke Schmerzen, und nach einiger Abwägung, wer fahren sollte, hat Jörn Anton und Ellie in ihrem eigenen Auto nach Hause gebracht, Rob und Ina haben sie begleitet, um Jörn zurückzubringen. Anton ging mit Ellie ins Krankenhaus, und nach der Untersuchung und den Röntgenaufnahmen stellte sich heraus, dass er sich den Oberarm gebrochen





Na het ontbijt ging Ulli, de vrouw van Jorn, met ons mee, Bert en Mariolijne konden gelukkig met Roel en Nel meerijden. Na een mooie rit door het Brabantse land kwamen we in Drimmelen waar we op de parkeerplaats van de haven de auto's konden parkeren. Helaas was er weer een klein ongelukje gebeurd, niks ernstigs maar wel een deukje in een bumper...

Na een korte wandeling door de haven kwamen we buiten op een terras waar we eerst nog koffie konden drinken (ondanks een kleine regenbui) Halverwege de koffie voegden Paul en Martin zich bij de groep en net voordat we met de grote rondvaartboot "de Zilvermeeuw" vertrokken waren Jorn, Rob en Ina er ook weer bij.

Op de boot werden we getrakteerd op een voortreffelijke lunch die geserveerd werd op 3-laags high-tea borden, geflankeerd door mandjes met verse broodjes en koffie of thee naar keuze. De rondvaart door de Biesbosch was

Angelegenheit..... Nach dem Frühstück fuhr Jörns Frau Ulli mit uns, Bert und Mariolijne konnten glücklicherweise mit Roel und Nel mitfahren. Nach einer schönen Fahrt durch die brabantse Landschaft kamen wir in Drimmelen an, wo wir unsere Autos auf dem Hafensparkplatz abstellen konnten. Leider gab es einen weiteren kleinen Unfall, nichts Ernstes, aber eine kleine Delle in einer Stoßstange ... Nach einem kurzen Spaziergang durch den Hafen kamen wir auf eine Terrasse, wo wir (trotz des Regens) erst einmal einen Kaffee trinken konnten. Hier stießen auch Paul und Martin zur Gruppe, und kurz bevor wir mit dem großen Ausflugsboot „De Zilvermeeuw“ abfuhren, kamen auch Jörn, Rob und Ina zu uns. Auf dem Schiff wurden wir mit einem ausgezeichneten Mittagessen verwöhnt, das auf einer Etage serviert wurde, flankiert von Körben mit frischem Brot und einer Auswahl an Kaffee oder Tee. Die Fahrt durch den



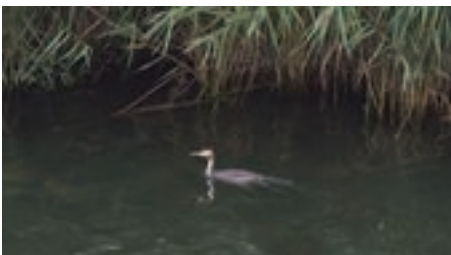


zeer de moeite waard. Er kon ook boven aan dek genoten worden van de natuur, het water en de overall aanwezige dieren. Via een luidspreker kregen we de nodige informatie over wat er links en rechts te zien was.

Na een rondvaart van twee uur kwamen we weer terug in de haven en na een korte wandeling naar de auto's reden we via een wederom mooie route weer terug naar het hotel. Daar bleek dat er nog een klein ongelukje gebeurt was (ongeluk komt altijd in drieën). Er was per ongeluk met een auto over de voet van Bert gereden, gelukkig wist Ina met een koude handdoek en ijs te voorkomen dat de voet dikker werd.

Nationalpark De Biesbosch war sehr sehenswert. Vom Deck aus konnten wir die Natur, das Wasser und die Tiere, die überall zu sehen waren, genießen. Über einen Lautsprecher erhielten wir die notwendigen Informationen darüber, was wir links und rechts sehen konnten.

Nach einer zweistündigen Bootsfahrt kehrten wir zum Hafen zurück, und nach einem kurzen Spaziergang zu den Autos fuhren wir über eine andere schöne Strecke zurück ins Hotel. Dort stellte sich heraus, dass es einen kleinen Unfall gegeben hatte (Unfälle passieren immer zu dritt). Ein Auto war versehentlich über Berts Fuß gefahren. Glücklicherweise konnte Ina mit einem kalten





Het was inmiddels weer zonnig en op het terras van het hotel konden lekker nagenieten van de ritten en de rondvaart met een glaasje wijn, bier of spritz. Na de borrel gingen we dineren in het hotel, in de zaal waar we morgens ook het ontbijtbuffet hadden. We zaten weer aan twee lange tafels en nadat we ons eerste drankje gekregen hadden kregen Loes en Antoine en Roel en Nel vanuit de handen van plaatsvervangend voorzitter Jan Maarten en gebruikelijke oorkondes en cadeau's en een bedank speech. Ook Roel hield nog een speech om Loes en Antoine te bedanken voor de fijne samenwerking. Daarna kregen we weer een 3 gangen keuzemenu, met keuze uit

Handtuch und Eis verhindern, dass der Fuß anschwellt. Inzwischen war es wieder sonnig geworden und auf der Terrasse des Hotels konnten wir bei einem Glas Wein, Bier oder Aperol Spritz das Ausklingen der Tour genießen. Nach den Drinks aßen wir im Hotel zu Abend, und zwar in demselben Raum, in dem wir am Morgen gefrühstückt hatten. Wir wurden wieder an zwei langen Tischen platziert, und nachdem wir unser erstes Getränk erhalten hatten, erhielten Loes und Antoine sowie Roel und Nel die üblichen Urkunden und Geschenke aus den Händen des stellvertretenden Vorsitzenden Jan Maarten, begleitet von einer entsprechenden Dankesrede. Roel hielt auch





eine Rede, um Loes und Antoine für ihre gute Zusammenarbeit zu danken. Danach gab es ein weiteres 3-Gänge-Wahlmenü mit zwei Vorspeisen, drei Hauptgerichten und einem Dessert. Unsere Menüauswahl

twee voorgerechten en drie hoofdgerechten en een dessert. Onze keuze bleek een behoorlijk grote hoeveelheid te zijn, die we echt niet op konden.

Het was weer een ouderwets Alvis weekend met overdadig eten: ontbijtbuffet, uitgebreide lunch en 3 gangen diner! En veel drinken. Maar vooral veel gezelligheid. Nadat er vast afspraken gemaakt werden voor de volgende dag over ontbijt en lunch gingen we nog even naar de hotelbar voor een afzakkertje en daarna naar bed. Zondagmorgen na het wederom uitgebreide ontbijtbuffet gingen we, na alles in gepakt te hebben, weer een rit rijden naar de golfbaan van Roel. Daar kregen we een werkelijk

war ziemlich umfangreich, und für uns wirklich zu viel! Es war ein schönes, altmodisches Alvis-Wochenende mit viel Essen und Trinken. Aber vor allem mit eine Menge Spaß.

Nachdem wir uns das Programm für den nächsten Tag angehört hatten, gingen wir in die Hotelbar auf einen Schlummertrunk und dann ins Bett.

Am Sonntagmorgen, nach einem weiteren reichhaltigen Frühstücksbuffet und nachdem wir alles gepackt hatten, fuhren wir über eine schöne Strecke zum Golfclub, in dem Roel Mitglied ist. Dort gab es ein köstliches Mittagessen mit Suppe, Club-Sandwich und Wraps, die auf einem



heerlijke lunch met soep, clubsandwich en wraps gepresenteerd op een plank. Het was een waardige afsluiting van een behoorlijk gastronomisch Alvis-weekend. Na van iedereen afscheid genomen te hebben zijn we rustig weer naar huis gereden. Loes en Antoine, Roel en Nel hartelijk dank voor de organisatie van dit Indian Run weekend!

Holz Brett präsentiert wurden. Es war ein würdiger Abschluss eines eher gastronomischen Alvis-Wochenendes. Nachdem wir uns von allen verabschiedet hatten, fuhren wir in aller Ruhe nach Hause. Loes und Antoine, Roel und Nel, vielen Dank für die Organisation dieses Indian Run Wochenendes!





Andreas Rosien

“Auto-ervaringen” uit de vroege kinderjaren

Mijn vrouw en ik zijn al 2 jaar lid van de AOCN. Wij zijn al meer dan 30 jaar gek op Engelse auto's, maar bezitten nog geen Alvis.

Een verhaal uit een vorige Triangle, waar de passie voor het merk Alvis van generatie op generatie wordt doorgegeven, herinnerde mij eraan dat “auto-ervaringen” uit de vroege kinderjaren bepalend kunnen zijn bij de keuze van een auto in een veel later stadium.

We gaan terug in de tijd, naar de 50-er jaren van de vorige eeuw en verplaatsen ons naar Zuid-Amerika, en wel naar Peru en de hoofdstad Lima. Mijn vader had daar een baan gevonden, mijn moeder is hem gevolgd en ze zijn daar getrouwd. Geld was schaars en de enige auto



„Automobile Prägung“ in frühester Kindheit

Meine Frau und ich sind seit 2 Jahren Mitglieder im AOCN. Wir sind den englischen Automarken seit weit über 30 Jahren sehr zugetan, haben aber noch keinen Alvis.



Eine Geschichte aus dem Triangel wo die Passion für die Marke Alvis von einer Generation zur Anderen weitergegeben wird, hat mich daran erinnert dass eine „automobile Prägung“ in frühester Kindheit, weg-

bereitend sein kann für die Wahl eines Autos zu einem wesentlich späteren Zeitpunkt..

Wir drehen das Rad der Geschichte zurück in die 50er Jahre und wechseln unseren Standort nach Südamerika, genauer nach Peru und in die Hauptstadt Lima. Mein Vater hatte dort eine Stelle gefunden, meine Mutter ist dann nachgekommen und Sie haben dort geheiratet.

Geld war knapp und das einzige Auto dass sie sich leisten konnten war ein Morris Minor Cabrio.

Das Auto wurde auch intensiv genutzt für Ausflüge am Wochenende.

Meine Inspiration, aber auch Vorbild, ist ein Foto welches

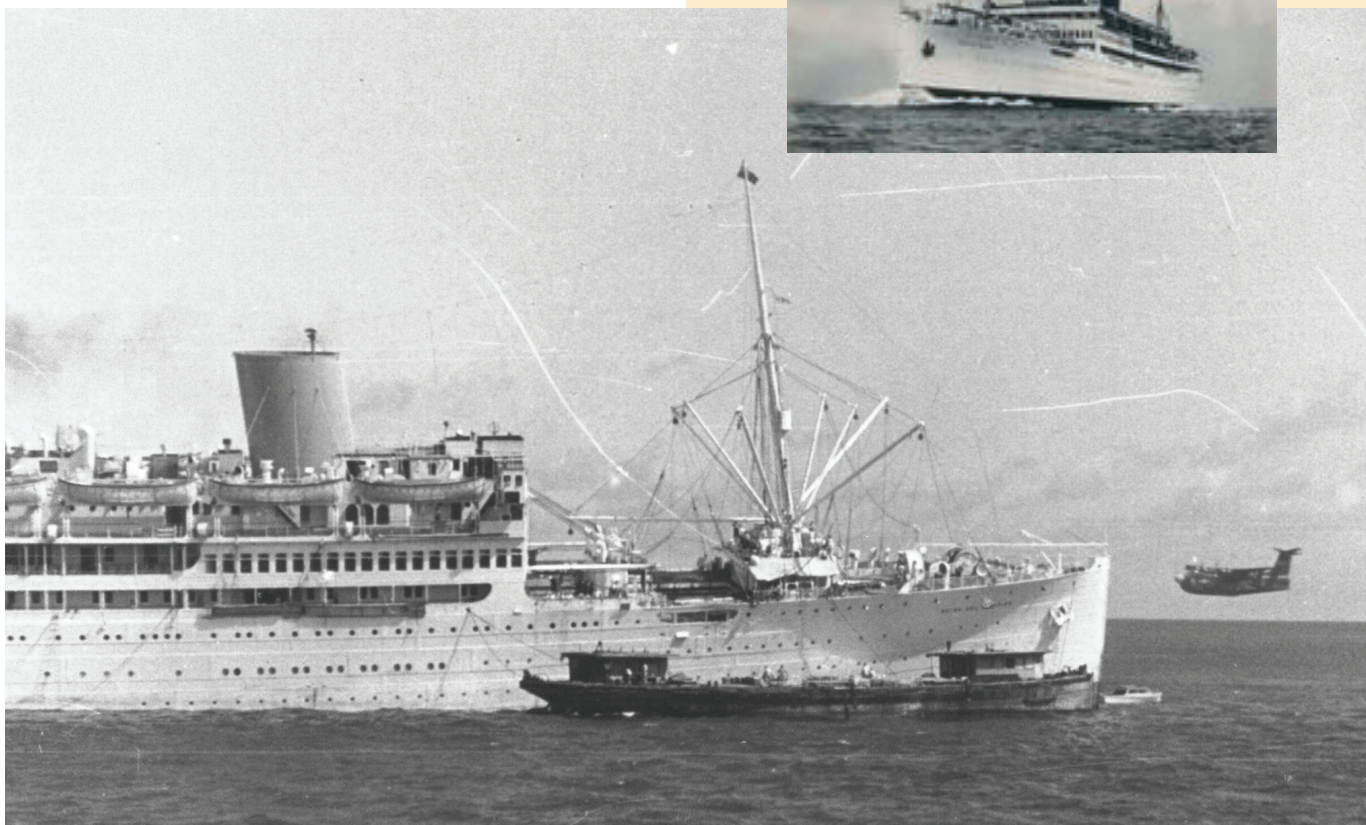
die ze zich konden veroorloven was een Morris Minor cabriolet.

De auto werd ook intensief gebruikt voor weekendritten. Mijn inspiratie voor deze tekst is een foto van mijn moeder die in diezelfde Morris Minor rijdt op een onverharde weg in de Andes op een hoogte van 4843 meter. Mijn moeder herinnerde zich dat mijn vader vaak in ravijnen moest afdalen om koelwater uit een bergbeek te halen, en dat met de auto meestal in de eerste versnelling in de bergen werd gereden (op een hoogte van meer dan 4800 meter is er nog maar 15 pk over van de optimistische 27 pk).

Volgens mijn moeder was het enige wat belangrijk was om in Peru auto te rijden, het overvloedig gebruik van de claxon !

Mijn ouders hebben met ons, kinderen, vele herinneringen gedeeld van hun tijd in Peru (verhalen, foto's, muziekopnames, souvenirs), inclusief hun terugkeer naar Europa toen hun passagierschip (de Reina del Pacifico) een rif raakte in de buurt van Bermuda. Interessant is dat op de achtergrond op de foto een Martin Marlin vliegboot van de US Navy te zien is. Na 2 dagen kon het schip van het rif worden getrokken en zijn reis naar Liverpool voortzetten. Mijn moeder heeft trouwens pas veel later in België, tegen een kleine vergoeding een rijbewijs gekocht.

En hoe zit het met ons? Tien jaar geleden geleden kochten we een Morris Minor uit 1958, om praktische redenen werd het een Traveller. Deze auto viel ook bij mijn moeder in de smaak, en wij genieten er ook nog steeds van.



meine Mutter zeigt mit eben jenem Morris Minor auf einer unbefestigten Passstraße in den Anden auf einer Höhe von 4843 Metern. Meine Mutter erinnerte sich dass mein Vater öfters in irgendwelche Schluchten hinab steigen musste um aus einem Gebirgsbach Kühlwasser zu schöpfen, und dass die meiste Zeit der Wagen bergauf im ersten Gang bewegt werden musste (in über 4800 Metern Höhe sind von den optimistischen 27 PS nur noch 15 PS übrig). Für das Autofahren in Peru war laut meiner Mutter nur der richtige und großzügige Einsatz der Hupe wichtig!

Meine Eltern hatten aus ihrer Zeit in Peru viele Erinnerungen mit uns Kindern geteilt (Geschichten, Fotos, Musikaufnahmen, Erinnerungsstücke), so auch Ihre Rückkehr nach Europa, bei der ihr Passagierschiff (die Reina del Pacifico) in der Nähe von Bermuda auf ein Riff aufgelaufen war. Interessant, auf dem Foto im Hintergrund ein Flugboot der US-Navy vom Typ Martin Marlin im Landeanflug. Nach 2 Tagen konnte das Schiff vom Riff gezogen werden und die Reise nach Liverpool fortsetzen. Einen Führerschein hat meine Mutter übrigens erst wesentlich später in Belgien gegen eine kleine Gebühr gekauft.

Und bei uns? Bei uns wurde es dann vor 10 Jahren ein Morris Minor von 1958, aus praktischen Erwägungen letztendlich ein Traveller. Er hat auch meiner Mutter sehr gefallen und wir haben an ihm bisher sehr viel Freude.





VRAAG EN AANBOD

MAAK GEBRUIK VAN DEZE RUBRIEK OM GRATIS (VOOR LEDEN) WEER RUIMTE IN UW GARAGE TE KRIJGEN DOOR OVERTOLLIGE ONDERDELEN (OF AUTOMOBIELEN) AAN TE BIJEDEN, OF ZOEK DATGENE WAAR U AL ZO LANG OM VERLEGGEN ZIT.



Alvis TA21 DHC 1951 Tickford

Geert-Jan Schasfoort (2558)
Info: J. Augustijn - Auto Expertise
M: +31(0)622556263
e-mail: admin@jhgaugustijn.nl



Alvis TB14

Info: Willi Pütz (2617) - T: +49 221 353235 - e-mail: puetz-huerth@gmx.de



Alvis TA21 DHC



Motor Alvis TC21

Grote hoeveelheid Alvis TA21 Onderdelen

Info: Hans Noordhoek (2548) - M. +31 (0)655773147 - e-mail: j.noordhoek@planet.nl

Grote hoeveelheid Alvis TC 21/100 Onderdelen

Info: Hans Peter Klein (2653) Duitsland - M. +49 (0)15209374312 - e-mail: klein.hp@gmx.netl

4 Spaakwielen voor TD/TE/TF met Vredestein Classic Sprint in redelijke staat

Info: Anton Brouwers (2653) - M. +31 (0)653217608 - e-mail: anton@brouwershelmond.nl

Onderdelen Alvis TD 21 Saloon

2 stuks aluminium deuren voor TD 21 saloon met wat losse onderdelen hiervoor
2 st bevestigingsbeugels voor benzinetank (upper fuel tank strap) nieuw van Chris Prince kostprijs GBP 50 p.st.
1 st kofferdeksel alum. Voor TD 21
Alles t.e.a.b.

Info: Hans van der Meijden (2545) - M. +31(0)654634252 - e-mail: hansvandermeijden@hetnet.nl

ALVIS

ALVIS Cars are appreciated by experienced motorists, as much for their grace and beauty of appearance as for their excellent engineering qualities. Combining speed with comfort, silence, and safety, they possess to a marked degree every desirable feature in a modern motor-car.

ALVIS has led the way with such important developments as Independent Front-wheel Springing and Steering—All-Synchromesh Gearboxes—Rubber mounting of chassis details to "cushion" vibration—improved systems of Induction and Carburation, etc. No fewer than 73 Master Patents are owned by ALVIS, the benefits of which are exclusive to ALVIS owners.

For 16 years ALVIS has upheld British prestige throughout the world, and is regarded in the highest esteem by those best able to judge of its qualities. No other car has such an enthusiastic clientele. "Once an ALVIS owner, always an ALVIS owner," is an accepted truism.

ALVIS CAR & ENGINEERING Co., Ltd.,
COVENTRY. London Service Station:
Great West Road, Brentford.

Distributors for London and Home Counties:
Charles Follett Ltd., 18 Berkeley St., W.1.



H.P.



Port Betaald
Port Payé
Pays-Bas



www.editoo.nl